

147. Två flickor de gingo åt rosendelund

1. Två flickor de gingo åt rosendelund
att plocka de rosorna röda
Den ena hon var så hjärtinnerligt glad,
den andra var så sorgeligt bedrövad

2. Den rika, hon talte till den fattiga så:
"Varför är du så ledsen i ditt sinne?
Haver du bortmistat din fader eller mor
eller haver du förlorat din ära?»

3. "Nej, varken har jag mistat fader eller mor
och Herren, han bevarar min ära
Men väl sörjer jag för den fager ungersven,
den vi höllo båda så kära»

4. Och ungersven han stod bakom buskarna där,
han hörde allt vad flickorna talte
Så smyger han sig genom buskarna fram
och tager den fattiga i handen

5. "Ack, ungersven, ack, ungersven, vad tager du dig för,
som räcker åt den fattiga handen?
Och inte tager mig, som stor rikedom har,
och låter den fattiga få fara"

4. "Se rikedom, det är ett lån utav Gud,
men fattigdom det är ju en belöning
Och den, som riker är, kan en gång fattig bli
Den fattige kan en gång riker bliva"

7. Trädet det växer så högt opp i sky
men en gång skall till jorden det falla
Men tror man sig förskjuten av sin egen vän,
man tycker sig förskjuten utav alla